

“Οι περισσότεροι άνθρωποι είναι άλλοι άνθρωποι. Γνώμες κάποιου άλλου είναι οι σκέψεις τους, μίμηση οι ζωές τους, αντιγραφή τα πάθη τους.” (De Profundis, 1905)

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και.. μη

Με τον ΑΝΔΡΕΑ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ ΟΠΩΣ παλιά. Στην αυλή, στην ταράτσα, στην παραλία. Πώς θα πάει διακοπές ο συνταξιούχος με την ασυγκράτητη εγγονούλα του, ο μισθωτός, ο (πρώην) ελεύθερος επαγγελματίας τώρα που κόψανε και το επίδομα αδείας;

ΘΑ πάμε! Ο ένας θα φιλοξενεί τον άλλον στο φτωχικό του. Από ένα καζάνι θα τρώμε. Θα κοιμόμαστε όλοι μαζί όπως παλιά, στρωματσάδα! Στην παραλία, στις τάρτσες, στις αυλές. Κομμένες μαχαίρι οι κυριλέ ταβέρνες, δεν είναι για το πορτοφόλι μας, αγάπη μου, τα πανάκριβα ξενοδοχεία! όμορφα, ρομαντικά, κάτω απ' τ' άστρα, όπως παλιά.

ΥΠΕΡΟΧΑ περνούσαμε, τις καλύτερες αναμνήσεις έχουμε. Στρωματσάδα όλα τα παιδιά κάτω απ' τη μουριά, τον πλάτανο, τη βελανιδιά. Παριστάνει πως αποκοιμήθηκε η δεύτερή(;) σου εξαδέλφη. Τρία χρόνια μεγαλύτερη, τον άλλο μήνα κλείνει τα 18, ενώ εσύ δεν είσαι ούτε 15.

ΑΜΟΥΣΤΑΚΟ παιδί, αλλά μαγκάκι από μικρός. Προσπαθείς να ελέγξεις την αναπνοή σου για να μη βαριανασαίνει ο πόθος σου στο τρυφερό της το αυτάκι. Από μόνο του ξεγλιστράει το χέρι σου. Σαν χέλι. Αγγίζει τα καλλίγραμμα πόδια της, χαϊδεύει απαλά το βελούδινο δέρμα της, η λινή κλαρωτή της φούστα

υποχωρεί, τα δάχτυλά σου κινούνται αργά, αλλά πλέον πολύ απειλητικά, όλο και πιο ψηλά.

ΠΑΡΙΣΤΑΝΕΙ πως αποκοιμήθηκε και γι' αυτό δεν κάνει να σ' εμποδίσει. Τα δάχτυλά σου δροσιζονται απ' την πηγή που ανακάλυψες στην

έχεις πάνω σου. Ούτε για ένα λεπτό δεν τ' άντεξε ο Βεζούβιος αυτό, ήταν μεγάλη η έκρηξη, καυτή η λάβα που βγήκε από μέσα του. Τότε μόνο εκείνη γύρισε το πρόσωπό της προς το μέρος σου, άνοιξε τα μάτια, σε κοίταξε και σου χαμογέ-

Στρωματσάδα όλοι!

πιο γλυκιά χαράδρα όπου επιδράμε για πρώτη φορά. Προσπαθείς να ελέγξεις την αναπνοή σου για να μη βαριανασαίνει ο πόθος σου και ξυπνήσουν τ' άλλα τα παιδιά που κοιμούνται το 'να δίπλα στ' άλλο στρωματσάδα, κάτω απ' τη βελανιδιά.

ΟΧΙ, παρ' όλο που 'χει κλειστά τα μάτια δεν κοιμάται! Απλώνει το χεράκι της και τα υπέροχα μακριά της δάχτυλα αγγίζουν ό,τι πιο σκληρό

λασε ανακουφιστικά.

ΤΡΕΙΣ μέρες μέχρι να επιστρέψει με τους γονείς της στη Θεσσαλονίκη δεν ανταλλάξατε ούτε κουβέντα. Την επόμενη χρονιά ήρθε στο χωριό αγκαζέ μ' έναν ψηλό αρραβωνιαστικό που ήταν, λέει, αξιωματικός στον στρατό. Δεν ξαπλώσανε μαζί σας στρωματσάδα, πηγαίνανε μόνοι τους κάπου παράμερα. Τους ακολούθησα, ο Βεζούβιος δεν άντεξε μ' αυτό που είδε. Εξερράγη

ξανά...

ΚΑΘΕ χρόνο έρχεται στο «χωριό», και πέρσι εδώ ήτανε. Οχι με τον αξιωματικό, ο δύστυχος χάθηκε σε αυτοκινητικό δυστύχημα, μ' έναν συνταξιούχο πλοίαρχο έρχεται ξαναπαντρεύτηκε, παιδιά δεν έκανε.

ΜΕ γλυκοκοιτάζει, είναι αλήθεια. Κι εγώ την κοιτάζω, πάντα την κοιτάζα, αμήχανα έστω, ακόμη κι όταν δεν ήμουνα χήρος. Την αγαπούσα τη μακαρίτισσα, αλλά η Φούλη είναι το απωθημένο μου. Πλέον το παραδέχομαι. Μετά από εκείνη την τεράστια έκρηξη του Βεζούβιου, μόνο κάτι αμήχανες κλεφτές ματιές κι ένα «καλησπέρα» ανταλλάσσαμε. Πέρασαν τα χρόνια.

ΤΩΡΑ είμαστε και οι δυο ΚΑΠΗ. Το ΔΝΤ αναγκαστικά θα μας φέρει πολύ κοντά. Εχω στην τσέπη κάτι τελευταία ψιλά. Θα της προτείνω να πάρουμε το λεωφορείο και να πάμε για μπάνιο στη Λούτσα -αυτήνε λέγαμε «χωριό»- όπως παλιά. Να ξαπλώσουμε στρωματσάδα κάτω απ' τη γωνιστή βελανιδιά. Εκεί, όταν παριστάνει πως αποκοιμήθηκε, θα ξεγλιστρήσει το χέρι μου σαν χέλι και θα αγγίξει απαλά τα βελούδινα πόδια της. Την κυτταρίτιδά της, έστω! Δεν με πειράζει. Εμείς θα ζήσουμε κι ας είμαστε φτωχοί. Λατέρνα, φτώχεια και φιλότιμο. Μας γύρισαν πίσω στη δεκαετία του '60. Θα γραφτώ στη Νεολαία Λαμπράκη...

* Καλόο!

Μια μέρα πάει ο παππούς στον στάβλο και βλέπει την αγελάδα ψόφια. Εκεί που στενοχωριότανε του εμφανίζεται μία μάγισσα και λέει στον παππού:

- Αν μου κάνεις έρωτα 10 φορές, θα αναστήσω την αγελάδα σου.

Ξεκινά ο παππούς, 1,2,3,4... Τα τινάζει και ο παππούς. Μετά πάει στον στάβλο ο γιος του παππού.

- Αν μου κάνεις έρωτα 20 φορές, λέει η μάγισσα, θα τους αναστήσω και τους δύο. Ξεκινάει ο γιος του παππού, 1,2,3,4,5,6,7... Τα τινάζει και γιος. Μετά μπαίνει στον σταύλο ο εγγονός.

- Αν μου κάνεις έρωτα 50 φορές, θα τους κάνω καλά και τους 3, λέει η μάγισσα.

Ξεκινά ο εγγονός, 1,2,3...10,20,30,40... Τα τινάζει και η μάγισσα... Και λέει ο εγγονός:

- Εμ, εδώ δεν άντεξε η αγελάδα, εσύ θα άντεχες;

* Δημήτρης Δανίκας

Σχόλιο του Δημήτρη Δανίκα από «Το Βήμα»: «Οχι. Φυσικά και δεν φταίνει μόνο οι πολιτικοί. Φταίμε και εμείς. Οι δημοσιογράφοι, οι σχολιαστές, οι αναλυτές. Οι άσχετοι. Αλλά ως επάγγελμα σχετικοί. Η κουτουράδα πάει σύννεφο. Ο λαϊκισμός πάει πλατεία. Η παραπλάνηση παίζει πρέφα στα καφενεία. Ακούμε, διαβάζουμε, καταπίνουμε. Και διαρκώς τους ξένους, τους συνωμότες και τους Γερμανούς βρίζουμε. Χωρίς βαρβάρους τι θα απογίνουμε; Ετσι, από πασίγνωστους και δημοφιλείς των τηλεοπτικών ειδήσεων άκουσα παπαρολογία δήθεν πατριωτική και τάχα πολεμική. Οι ευρωπαϊκές τράπεζες, λέει, μας γδέρνουν. Οι τράπεζες τις κυβερνήσεις ανεβοκατεβάζουνε. Οι μεγαλοτοκογλύφοι μας κουμαντάρουνε. Μωρέ, τι μας λες! Οι αναλφάβητοι στα πενήντα τους ανακάλυψαν την Αμερική. Μυαλό ηλικίας νηπιακής. Τώρα τι να του πεις του χαβαλέ... Κι εσύ γιατί δανείστηκες, δηλαδή; Κι εσύ γιατί έβαλες την τζίφρα σου κάτω από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, της Λισαβόνας και της Κοπεγχάγης; Κι εσύ γιατί Νέα Δημοκρατία ψήφισες; Κι εσύ γιατί, όταν μπήκαμε στην ευρωζώνη, πανηγύριζες; Κι εσύ γιατί το σύστημα το στήριξες; Κι εσύ γιατί με τον καπιταλισμό θησαύρισες; Κι εσύ γιατί στα λόγια τον αριστερό παριστάνεις και στην πράξη τη Δεξιά προμοτάρεις; Ανήλικοι στην πολιτική. Αγράμματοι στην ευθύνη την προσωπική. Ο,τι συμβαίνει με τα συνδικαλιστικά. Ψηφίζουμε δεξιά. Απεργούμε αριστε-

Γιατί ο πανικός;

Οι προστάτες τού ΣΑΕ έπιασαν πυρετωδώς δουλειά και είτε μάς απειλούν, είτε μάς διαβάλουν σε τρίτους. Η φήμη και μόνο ότι ο Γιώργος Μεσσάρης πρότεινε να συνεργαστούμε σε δώρη ραδιοφωνική εκπομπή ενημέρωσης κάθε ημέρα στον ραδιοσταθμό 2MM φαίνεται να έχει πανικοβάλλει κάποιο συνάδελφο που με «κάρφωσε»... άκαρδα και άπονα στη διεύθυνση τού σταθμού για να μου κλείσει την πόρτα με την κατηγορία ότι θα προκαλέσω μηνύσεις για συκοφαντία! Η ειρωνεία τής υπόθεσης είναι πως εγώ θα μπορούσα να μηνύσω τον συνάδελφο για απώλεια εισοδήματος αν εξαιτίας της αυθαίρετης παρέμβασής του το 2MM ακύρωνε τη συμφωνία μας. 'Η μήπως δεν θα μπορούσα να τον καταγγείλω στον εργοδότη του, αλλά δεν θα κατέβω στο επίπεδο του. Θα μπορούσα, ακόμη, να μηνύσω όλους εκείνους που έγραψαν εξ ιδίων τα αλλότρια κρίνοντας ή είπαν σε ραδιο-φωνικά προγράμματα ότι είμαι συκοφάντης και δεν θα μπορούσαν να το αποδείξουν στα δικαστήρια ούτε για να σώσουν τη ζωή τους. Εικοσιένα χρόνια στον «Κόσμο» δεν με έχει μηνύσει κανείς και ξαφνικά έγινα λιβελογράφος; Πάντως, θα πω στον καλό συνάδελφο να μην ανησυχεί καθόλου γιατί ο Γιώργος και εγώ αποφασίσαμε σκόπιμα από συναδελφική αλληλεγγύη ν' αρχίζει η εκπομπή μας όταν τελειώνει η δική του.

Άλλος ένας προστάτης τού ΣΑΕ με απείλησε προχθές το βράδι με μήνυση για συκοφαντία σε τηλεφωνική επικοινωνία μας, παρόλο που ισχύει η πρότασή μου σε όποιον πιστεύει ότι τον συκοφάντησα να την δημοσιεύσει για να την μάθω και εγώ.

Χαρακτηριστικό υπόδειγμα αξιοπρέπειας σε όλο αυτό το θλιβερό επεισόδιο ο βουλευτής, Στιβ Γεωργανός, που σε ραδιοφωνική εκπομπή ο εκφωνητής τον πίεζε να μας μηνύσει, αλλά ο ευπρεπής πολιτικός αρνήθηκε να τσιμπήσει το δόλωμα λέγοντας ότι δεν τον συκοφάντησαμε, απλά κάναμε λάθος. Και πραγματικά δεν τον συκοφάντησαμε γιατί αν και δεν συμφωνούμε με τυχόν παρέμβασή του για να ακυρώσει η κα Γκίλαρντ την συνάντησή της με το ΑΕΣ, αυτός στο κάτω τής γραφής είχε καθήκον να προστατεύσει το συμφέρον τής κυβέρνησης σε έτος εκλογών αν υπήρχε πιθανότητα να χαθούν χιλιάδες ελληνικές ψήφοι εξ αιτίας τής συνάντησης.

Αλλά ενώ δεν με αιφνίδισε η στάση συναδέλφων, εκείνοι που με εκπλήττει είναι οι ενέργειες τού Συντονιστή ΣΑΕ Ωκεανίας που αντί να πηγαίνει σε ραδιοφωνικά προγράμματα, γραφεία εχθρών μας και φίλους του δημοσιογράφους για να με καταγγείλει, δεν χρησιμοποιεί τις στήλες τής εφημερίδας μας για να απαντήσει στα γραπτά μου, ή και να μου τηλεφωνήσει τελοσπάντων. Στο κάτω τής γραφής μπορεί να... γαυγίζω, αλλά δεν δαγκώνω. Αν πραγματικά ενδιαφέρεται για το κύρος τού ΣΑΕ όσο ενδιαφέρομαι εγώ για την επιβίωσή του, μόνο μαζί μου θα βρει τη λύση επειδή εγώ, τουλάχιστον, μάχομαι ανιδιοτελώς γιατί έχω όραμα για το ΣΑΕ, αν είναι διατεθειμένος ν' ακούσει με καλές προθέσεις τις προτάσεις μου για ένα ΣΑΕ που θα το αγκαλιάσει η παροικία όπως το αποδείξαμε με το Αυστραλιανό Ελληνικό Συμβούλιο. Περισσότερα αύριο.

ρά. Θέλουμε και τα δύο. Καπιταλισμό και ευρωζώνη για κατανάλωση με κάρτα πλαστική. Υπαρκτό σοσιαλισμό για Παιδεία και Υγεία σοβιετική. Βρε αχαίρευτε, κανένας δεν μπορεί να τα 'χει όλα. Πόσω μάλλον ο Έλληνας ψωριάρης που οι Ευρωπαίοι τον έχουν χώρα!».»

